

РЕШЕНИЕ

№ 304

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 20.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **3565** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на М. С. Г. от [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 12 от 17.01.2012г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която е одобрено нанасянето в кадастралната карта на имот идентификатор № 32216.2291.214 и на имотна граница между имот с идентификатори № 32216.2291.214 и имот с идентификатор № 32216.2291.584.

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като твърди, че при нанасянето на собствения ѝ имот неправилно е нанесена границата между собствения ѝ имот идентификатор № 32216.2291.214 и имот идентификатор № 32216.2291.584. Твърди, че имотът ѝ се намалява със 100 кв.м. и твърди, че това е неправилно направено и се дължи на неправилно нанесената граница към имот идентификатор № 32216.2291.584, като иска границата да бъде отразена по плана от 1963г. Исква заповедта да бъде отменена в оспорената ѝ част и преписката да бъде върната със задължителни указания за поправка на грешката и промяна на кадастралната карта в тази връзка. Претендира разноски.

Ответникът Изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител юрк. С., изразява становище, че жалбата е неоснователна, като изтъква, че видно от приетата и неоспорена СТЕ, по делото се доказва, че имотната граница между имота на жалбоподателя и заинтересованата страна, е нанесена правилно, а разликата се

дължи на изместване на границата на имота ѝ от страна, по отношение на която не е оспорена заповедта. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна В. А. И. се представлява от баща си в открито съдебно заседание, но не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна Р. А. Г., наследник на А. Г. М. не се явява и не се представлява в открито съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е подадена в срок, тъй като оспорената заповед е обнародвана в ДВ бр. 11 от 07.02.2012г., а жалбата е подадена на 08.03.2012г., т.е. в 30 дневния срок по чл. 49 ал. 2 от ЗКИР, тъй като месец февруари имаше 29 дни. Жалбата е подадена от страна – заинтересована от оспорването на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателката е съсобственик заедно със заинтересованата страна Р. Г., като наследник на А. М. по силата на представена по делото съдебна делба на недвижим имот – дворно място, цялото с площ 875 кв.м., представляващо УПИ V – 499, кв. 25, съгласно действащия план на [населено място] м. „с. И. – Б., заедно с построената в мястото жилищна сграда, като посочения имот е отразен в новата кадастрална карта по оспорената заповед с идентификатори № 32216.2291.214.

Между страните по делото не се спори, че заинтересованата страна В. А. И. е собственик на недвижим имот – дворно място, съседен на имота на жалбоподателката, нанесен в кадастралната карта по оспорената заповед като имот с идентификатор № 32216.2291.584.

Със Заповед № РД – 16 – 22 от 24.03.2009г. на изпълнителният директор на АГКК е открито производство създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Б.". По делото не са представени доказателства за това, че жалбоподателката в това производство е представила своите документи за собственост на основание чл. 38 ал. 1 т. 3 от ЗКИР за създаването на новата кадастрална карта и кадастрални регистри. Възражение не е подавано, не се твърди, че е подавано, не са представени доказателства, че е подавано.

С протокол № КД – 10 – 24 – 40 от 16.08.2010г. е приета кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на СО – район „Б.”.

Въз основа на събраните документи и гореизложеното е издадена оспорената в това производство заповед и в оспорената ѝ част.

По делото е изслушана и приета СТЕ, неоспорена от страните, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна техническа компетентност при направени съответни справки и при направен оглед на място. От приетата СТЕ се установява, че имотната граница между имоти идентификатори № 32216.2291.214 и № 32216.2291.584 е нанесена в кадастралната карта в съответствие със съществуваща на място ограда и имотната граница между имотите по действащия кадастрален и регулационен план на местността, одобрен със заповед № РД – 50 – 09 – 381 от 19.11.1985г. Установява се, че разликата в площта на имота на жалбоподателката по титул за собственост и нанесеното в кадастралната карта се дължи на разликата в местоположението на западната граница на имота с имот идентификатор № 32216.2291.213 по предходния регулационен план и по сегадействащия. По

отношение на тази граница обаче заповедта не е оспорена.

Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, поради съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспорената заповед, в оспорената ѝ част, е издадена и при съответствие с материално правните норми и фактическото положение, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно чл. 41 от ЗКИР Кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които: 1. се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл. 31; 2. са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления.”. Съгласно обаче чл. 43 ал. 1 т. 5 от ЗКИР „границите на поземлените имоти се установяват, както следва: а) от означеното на място състояние в съответствие с актовете по [чл. 38, ал. 1, т. 3](#); б) от работните материали, изработени по време на определяне на границите; в) от изображението върху одобрена кадастрална карта; г) от планове и карти, посочени в [чл. 41, ал. 1, т. 1](#). Съдържанието, условията и редът за създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройство, издадена на основание [чл. 31 ЗКИР](#), като към датата на издаване на обжалваната заповед е действала Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри ([ДВ, бр. 82/21.10.2011г.](#)). В чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. разписва приоритетите, при спазването на които, следва да бъдат нанесени имотните граници в кадастралната карта. В тази връзка настоящият състав намира, че правилно при отразяване на границата на процесния имот идентификатор № 32216.2291.214 към имот № 32216.2291.584 в съответствие с разпоредбата на чл. 14 от Наредбата № 3 е приложена разпоредбата на чл. 14 ал. 1 т. 3 и т. 5 от Наредбата. Това е така, тъй като от приетата по делото СТЕ се установи, че са именно тези приоритети – а именно одобрен кадастрален и регулационен план и поставена ограда в съответствие с имотната и регулационната граница между посочените имоти. Неоснователно е искането на жалбоподателката границата между тези имоти да бъде нанесен съобразно стария кадастрален план от 1963г. Това е така, тъй като разпоредбата на чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. разписва приоритетите, по които се нанасят имотите и в т. 3 категорично е изискването това да става по действащия кадастрален план, а съобразно т. 4 – по действащ регулационен план с приложена регулация. В конкретния случай се установява, че границата е нанесена съобразно действащия кадастрален и регулационен план и е недопустимо нанасянето ѝ съобразно отменен план. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че при издаване на

оспорената заповед като е нанесъл границата между имоти № 32216.2291.214 и № 32216.2291.584 по приоритета по чл. 14 ал. 1 т. 3 във връзка с т. 5 от Наредба № 3 от 2005г. административния орган е приложил законосъобразно материалния закон.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че несъответствието в площта на имота на жалбоподателката по титул за собственост и нанесената в кадастралната карта се дължи на разликата в местоположението на западната граница на имота с имот идентификатор № 32216.2291.213 по предходния регулационен план и по сегашния. По отношение на тази граница обаче заповедта не е оспорена, поради и което съдът не може да се произнесе.

Във връзка с изложеното по – горе настоящият състав намира, че оспорената в това производство Заповед № РД – 18 – 12 от 17.01.2012г. на Изпълнителния Директор на АГКК), в частта, с която е одобрено нанасянето в кадастралната карта на имот идентификатор № 32216.2291.214 и на имотна граница между имот с идентификатори № 32216.2291.214 и имот с идентификатор № 32216.2291.584, е законосъобразна, издадена без допуснати съществени нарушения на административните производствени правила и при правилното приложение на материалния закон.

Във връзка с изхода на спора настоящият състав намира за неоснователно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски, поради което същото не следва да бъде уважено и за основателно искането на ответника в тази връзка.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. Г. от [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 12 от 17.01.2012г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която е одобрено нанасянето в кадастралната карта на имот идентификатор № 32216.2291.214 и на имотна граница между имот с идентификатори № 32216.2291.214 и имот с идентификатор № 32216.2291.584.

ОСЪЖДА М. С. Г. от [населено място] да заплати на АГКК сума в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

